

Kişioğlunun biri eşeğiyle odun toplar,
Sonra bunların yapraklarından para üflerdi,
Ufak dallarını kuşlarına dağıtır,
Evlerine harç olsun diye,
Ve büyüklerini kesip satardı şehirde,
Evlatlar ısınsınlar diye.

Pazaryerinde herkes bu gri sakallıyı tanır,
Onun sattığı odunların yaşken bile yandığını bilirdi,
Onun için şafakertesinden kuşluğa,
Kim yetişebilmişse alırdı odunları.

Yine bir gün böyle bir şafak vakti,
Hızır geldi kasabaya,
Bir atın nalındaki çiviye söküp,
Bir kapıya çakmak için,
Ve bir de talibine,
Üç kuruşluk edep,
Beş kuruşluk irfan öğretmek için.

Oduncunun eşeği ta uzaktan bilirdi Hızır'ı,
Heybesinden zahir,
Zira her görünüşte kılığı değişir,
Heybesi değişmez,
Sadece üzerindeki kuşların kanatları açılır ve kapanır,
Eşeğe heybenin içindekilerden haber verirdi.

Bugün kısmet yok dedi eşek sahibine,
Hızırın heybesinde kuşlar tüneyekalmış,
Oduncu istifini bozmadı,
Kısmet rızık Allah'tan deyiverdi içinden,
Hızır da biliyordu *kısmet rızık Allah'tanı*,
Onun için kapalıydı kuşlarının kanadı.

Hızır doğruca,
Köylünün birinin atına nal çakmakta olan,
Nalburun yanına gitti,
Koydu heybesini yere,
Selam verdi kalbinden,
Nalbur cevap verdi mırıl mırıl,

At kişnedi eşinip.

Bir saat kadar bekledi Hızır,
Nalburun başı ferahlayınca,
Arkadaşlarından birini görmeye gitti,
Hızır'a bakıp, *müşteri gelirse haber et* diyerek,
Hızır da ona bakıp,
Yüzün çevirerek.

Beş adım atmıştı ki nalbur,
Kötürüm bir atı yularından sabahtan beri çeken,
Kötürüm bir ihtiyar geldi,
Beli bükülmüş,
Ağzı kurumuş,
Ak sakallı bir ihtiyar.

Hızır'ı tanışı nalbur sanacak kadar bozuktu gözleri,
Şu huysuza bir bakıver.
Hızır ses etmeden,
Sağ arkadaki naldan bir çivi çekiverdi,
Ve ihtiyarı sakinleşmiş atına bindirip,
Köyüne geri gönderdi.

Kasabanın içlerinde,
Çocuksuz bir kadının namusuyla yaşadığı
Bir evin kapısına çaktı çivi.

Oduncu işini bitirip yoluna gitmek isterken,
Hızır'ı çivi çakarken buldu,
Yine kimlerin başına bela açmaktasın efendi
deyiverdi dilinden,
Kalbi ise, *ah ne olaydı da, senden biraz bileydim*
Diyordu.

Hızır tebessüm etti,
Bu işler odun toplayıp satmaya benzemez

Bilirim dedi oduncu,
Bildiğim bu kadar azken bile
Dağdaki odunlardan gayrısına sözüm geçmezken
Kalbim eğrilmesin diye

Gökler gibi yaş akıttığımdan bilirim.

Eğrilmesin diye mi, doğrulmasın diye mi
deyip çekti gitti Hızır,
Oduncu arkasından bakıp,
Ne olaydı o çiviye anlataydın dedi.

O gece çivi çakılmış kapıya,
Uzun zamandır gözü genç kadında olan,
Sarhoşun biri yüklenecek oldu,
Ve çiviye görmeyip,
Gözünden oldu.

Nalından çivi alınıp,
Atının tökezlemesiyle düşüp ölen,
İhtiyarın oğluydu bu,
Miras kalan mülkünü,
Şaraba yatırmışın dileyen babasının,
Duası böylece kabul oldu.